

[Ministeren for offentlige arbejder]

simpelt hen ingen mening, og det er ikke til gavn for nogen skadelidte, som alle bliver behandlet, som de har krav på, som hr. Poulsgaard siger. På fru Jette Thomsens vegne tror jeg ikke hr. Poulsgaard skal udtale sig. Det tror jeg nok fru Thomsen gerne ser sig fritaget for, så jeg tror ikke, han skal tage nogen andre end sig selv til indtægt.

Må jeg så konkret igen svare hr. J. K. Hansen. Svaret er et ja. Retningslinjerne er de kendte fra tidligere praksis fra den redegørelse, som blev debatteret her i folketinget i marts i år, og jeg har altså givet tilsvarende foreløbige, men positive svar til dem, der har henvendt sig. Det er klart en forudsætning for at kunne få hjælp og støtte af nogen art, at man i hvert fald løfter telefonen eller skriver et par ord eller på anden måde giver sig til kende, og kommunerne er involveret i den proces, som er i gang.

Poulsgaard (FP):

Jeg ved ikke, hr. minister, om jeg ikke må drage fru Jette Thomsen ind i det. Når hun udtaler sig til et dagblad, har jeg lov til at citere hende for det, hun udtaler til dagbladet, og efter det dagblad er hun altså enig med mig.

Men igen: vi fik en masse ord, men vi fik ikke kroner og øre på bordet, og det er faktisk disse kroner og disse øre, disse mennesker er interesseret i. Der er virksomheder derovre, der har mistet over 100.000 kr., det er altså ikke småpenge, det drejer sig om, og så vil jeg ikke ud i, om det er naturkatastrofer eller det bare er ret kraftigt stormvejr. Men der er nogle danske familier, der er ramt uden egen skyld, og dem burde vi være store nok til at hjælpe. Det er det, jeg beklager, hvis regeringen ikke mener, man har råd til at hjælpe disse familier.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg beklager at måtte ulejligge en tredje gang, men det skal ikke lykkes hr. Poulsgaard at opkaste sig til ridder af nogle begivenheder af denne art. Jeg ved ikke, hvad det er for kroner og øre, hr. Poulsgaard vil have på bordet. Ethvert ansvarligt menneske og organ vil vel sige, at en forudsætning for erstatning er, at skaden er anmeldt, og at den er konstateret og undersøgt, og jeg har udtalt

den største sympati og velvilje – undskyld, jeg brugte vist før et fremmedord, jeg brugte ordet goodwill – med hensyn til de skader, der bliver anmeldt, som kan konstateres, og som falder inden for de regler, som folketinget så godt som enstemmigt har godkendt. Det handler sandelig om kroner og øre, men hr. Poulsgaard kan ikke få mig til at nævne enkelttilfælde og sige, hvor meget her, og hvor meget dér, og jeg går ud fra, at folketinget bortset fra hr. Poulsgaard forventer af enhver minister, at han undersøger en sags sammenhæng, før han giver sig til at skrive checks ud på kroner og øre.

Poulsgaard (FP):

Ja, selvfølgelig, hr. minister. Det står også i begrundelsen, at det er dem, der kan dokumentere skader, der skal have udbetalt erstatning.

Problemet er jo, at disse mennesker ikke er omfattet af den redegørelse, som ministeren henviser til. De er kommet i klemme i systemet, og det, jeg ønsker, er kun, at vi også tager højde for den slags situationer, så vi også kan hjælpe disse mennesker. Det er faktisk alt, hvad jeg ønsker. Og selvfølgelig skal det behørigt anmeldes og alt det dér, det er vi da enige om.

Formanden:

Ministeren slutter spørgsmålet.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Ikke af hensyn til hr. Poulsgaard, der for længst har forstået det, men af hensyn til de mennesker, hr. Poulsgaard søger at forvirre, skal jeg oplyse, at der ikke er kommet én eneste i klemme. Alle sager behandles på den måde, som jeg har beskrevet, og dermed følger jeg mig i fortrinlig overensstemmelse med folketingets overvældende flertal, i hvert fald alle dem, der har gjort sig den ulejlighed at læse og begribe redegørelsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 223

6) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:
Poulsgaard (FP):